

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

XI. Quæ sit ista indulgentia, & peccatorum omnium venia, quàm verè
pœnitentibus (uti suprà Capite VII. dictum est) pollitici sunt Honorius III. &
Nicolaus IV. & quæ pro illius consecutione præstanda ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

evenireque potest, ut quoad DEUM non sit æquata, ac efficiens.

*Tom. 4. in
3. p. disp.
50. sect. 4.
n. 9.*

Videtur etiam verisimile P. Suarez, in tali casu, maxime eodem tempore, & ab eodem Pontifice, plenaria, & partialis indulgentia concessa sit, quod ultra indulgentiam plenariam quæ sibi lucratur, concedi alios dies & annos indulgentiæ, ut per modum suffragij offerre illos possit, etsi in rescripto hoc expressè declararetur: quia (quod credendum est) illud non frustra conceditur, verum aliquo modo utili; non occurrit autè alius modus, quo possit talis indulgentia integrum habere effectum, aut addere alicujus esse utilitatis.

C A P U T XI.

Quæ sit ista indulgentia & peccatorum omnium remissio, quàm verè pœnitentibus (uti supra Capite VII. dictum est) polliciti sunt HONORIUS III. & NICOLAUS IV. & qua pro illius consecutione præstanda sint?

267.

Idem est concedere omnium peccatorum veniam, ac indulgentiam plenariam.

Indefinita dispositio in jure æquipollet universali, maxime in materia indulgentiarum.

DIXIMUS supra Capite VII. HONORIUM III. & NICOLAUM IV. verè pœnitentibus omnium peccatorum veniam pollicitos fuisse. Certum est autem in hac indulgentia non esse sermonem de venia peccatorum quoad culpam, hanc enim Pontifex non relaxat per ullam indulgentiam, ut quæ semper supponit culpam esse remissam, intelligitur debemus de venia omnium peccatorum, quoad pœnam, quæ incidit cum indulgentia plenaria, ita quod idem sit polliceri remissionem omnium peccatorum, ac polliceri indulgentiam plenariam.

Pro declaratione verò hujus indulgentiæ advertendum est quod Pontifices præfati illam non limitarunt ad aliquod determinatum tempus, nec ad aliquas determinatas vices, puta ad semel in anno, vel in mense, vel in hebdomada, sed illam indefinitè concesserunt: indefinita autem dispositio in jure, præsertim in materia indulgentiarum, æquipollet universali, ideo ista concessio intelligenda est pro quolibet tempore, & pro qualibet die, maxime cum non

fit major ratio, cur ad unum tempus, vel ad unam diem, quam ad alteram limitetur; vel igitur pro nullo tempore intelligenda est, quod dici nequit, vel intelligenda pro quovis tempore, & pro qualibet die, ita ut Fideles quotidie visitando aliquam nostram Ecclesiam, servatis servandis, plenariam indulgentiam consequi possint.

Sed dices, ex dictis sequi, quod Fideles nedum semel, sed etiam pluries possint eodem die lucrari dictam indulgentiam plenariam; quia illa nec limitata est ad determinatum tempus, nec ad determinatas vices, ita ut semel tantum in uno die possit obtineri. Huic rationi dant manus nonnulli, dum censent, quod virtute similis indulti, possit quis uno, eodemque die devotè visitationem Ecclesie repetendo, aliaque injuncta opera pia prestando, nisi indulgentia plenaria sit limitata ad unam vicem pluries illam assequi: dummodo post eam semel obtentam peccatum aliquod mortale, vel veniale committat, cujus remissionem eodem quoque die per poenitentiam obtineat; & hæc sententia probabilis est; præsertim, si sermo sit, de indulgentia brevi tempore duratura, uti est indulgentia Jubilæi: at si loquamur de perpetua, ut est nostra, mihi probabilior videtur sententia illorum, qui existimant plenariam indulgentiam per similia indulta indefinitè concessam, non posse quidem limitari ad semel in anno, vel in mense, vel in hebdomada, quia omnis hujusmodi limitatio voluntaria videtur, limitandam tamen esse ad semel in uno, eodemque die; quia alioquin videretur tanta indulgentia imprudenter, modoque minus rationabili concessa.

Sed dubitare quis poterit, quæ ratione indulgentia hæc, de qua loquimur, connumeretur inter indulgentias nostras Ecclesias visitantibus concessas, cum in illa nulla fiat mentio de onere nostras visitandi Ecclesias; imò nec constat, quod intuitu Religionis Carmelitane concessa fuerit, atque propterea non videtur connumeranda inter indulgentias nostri Ordinis, vel ejus intuitu concessas; & augetur difficultas, si consideremus quod licet secundum Theologos possit interdum, absque injunctioe alicujus pij operis faciendi, indulgentia concedi; puta, si concedatur ratione gratitudinis alicui Principi, propter obsequia Ecclesie exhibita, in quo sine impositione novi operis sit sufficiens ratio ad talem indulgentiam impertientiam, consequendamque: regulariter tamen Pontifices indulgentias concede-

Possunt Fideles quotidie visitando Eccles. aliquam nostram hanc Indulg. obtinere.

At non pluries uno eodemque die, & quare hoc?

268.

Utrū hæc Indulg. sit concessa intuitu Religionis Carmelit. & annumeranda Indulg. visitant. Ecclesias illius?

concedere non solent, absque injunctioe pij alicujus operis, puta visitandi Ecclesiam, fundendi preces, elargiendi eleemosynas &c. In nostra autem indulgentia nullum apparet opus pium injungi ac requiri: nec valet dicere, in Bulla à Pontifice exigi pœnitentiam quia non videtur pœnitentia exigi, tanquam opus injunctum per consecrationem talis indulgentiæ, sed ut conditio necessario præposita, ut Fideles capaces sint fructus indulgentiæ.

Ad dissolvendas istas difficultates necesse erit recurrere ad præ citatam SIXTI IV. Bullam, *Dum attenta meditatione*, ex qua facta sumpta indulgentia, de qua loquimur, in qua SIXTUS hæc habet *Honorius III. & Nicolaus IV. verè pœnitentibus, & porrigentibus manus ad preces domibus nostris, & Fratribus, veniam omnium peccatorum polliciti sunt*: quo evidenter apparet hanc indulgentiam fuisse concessam in nomine Ordinis nostri, cum injunctioe operis pij, erogandi scilicet eleemosynas nostris domibus & Fratribus.

Quanam præstanda sint ad consequendam hanc plenam Indulgentiam?

Cæterum, quia necdum satis constare videtur, quanam opera pia faciendæ sint Fidelibus pro lucranda dicta indulgentia, cum sublata sint *manus adjutrices*, recurrendum quoque erit ad GREGORII XII. Bullam, *Ut laudes*, in qua, ut *supra Cap. 8.* observavimus, Civitas sua revalidando nostras indulgentias, clausulam habentes, *rogandi manus adjutrices*, eas commutavit in alia opera pia, inter quorum unum est, visitare Ecclesias nostri Ordinis, quare ex his sufficienter constat, quanam opera pia præstanda sint à Fidelibus pro dicta indulgentia adipiscenda; videlicet, ut contriti & confessi aliquam Ecclesiam nostram visitent, in eaque, ut supra dictum, orent &c. nec minus ex his liquet, quàm jure merito ista indulgentia inter illas concessatur, quæ nostras Ecclesias visitantibus concessæ sunt. Ita Reverendissimus P. Stratus.

